

XVIII.

Продаването на церковните имущества, което по съображението на добродушните законодатели, било длъжно да унищожи пролетариата и да ошастливи бившите пролетари, захванало да обнаружва влиянието си, въ края на 1790 и началото на 1791 година, продажбата е произвеждали местните муниципалитети, на които за трудът била предоставена една шестнадесета част от парите които би се зели; било заповѣдано да продаватъ земята на малки ежчета; формалната страна на дългопроизводството била до най послѣдния възможностъ упростена; предплати били назначени най умѣрени, другата частъ отъ суммата се отерочвала на дълги срокове; при плащанieto се зимали не само златни монети и ассигнации, но и разни други господарственни книги. Съ едно слово, били земени всичките мѣрки, щото да привлекътъ купувачи и приобрътението на земя, да направатъ достъпно за простите и бѣдните челоувѣци. Дѣйствително, купувачи се появили твърдѣ много, тъй щото къмъ края на Септемврий 1791 година, цѣнността на продадените имущества дохождала до 964 милиона. Общия резултатъ билъ утѣшителенъ, и подробностите ся отличавали съ най приятна наружностъ, защото купувачи по голѣмата частъ ся явявали селяни, които, като ся сдобивали съ недвижима собетвенностъ, на всекога трѣбвало да ся раздѣлжтъ съ гибелните тенденции, свойс-